

skulle være med deres Baae fra de faste Aalegaard. Det var ønskeligt, om man der kunde enes om en fast Afstand, dersom vi overhovedet skulle have nogle Bestemmelser i saa Henseende, hvilket jeg anser for tvivlsomt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi slet ingen Bestemmelser skulle have, men at man maa kunne gaa dem saa nær, som man vil, men skulle vi endelig have Bestemmelser, lad os saa saa dem saaledes, at enhver ved, at saa og saa mange Aen eller Fod skal han være uden for denne Aalegaard, inden han maa fiske med sit Garn eller fra sin Tolle.

— Saa er der ogsaa en Bestemmelse, jeg ønsker udvidet og forbedret for Fiskerne, og det er Bestemmelsen angaaende Lændingsplads og Tørringsplads for deres Fiskeriredstaber. Jeg ser nok, at de efter Lovforslaget kunne saa Lov til at tage den nøgne Sandjord nede ved Strandkysten til Ophaling, eller det er maasse kun til Ophængning til Tørring af deres Fiskeriredstaber, men de skulle selv betale Lejen af dette Areal, og de skulle betale 5 Mars Leje forud, før de kunne saa den. Den Bestemmelse er for streng, det kunne de ikke. Fiskere ere i Reglen fattige Folk. De magte ikke at betale forud for 5 Mar, og det er der heller ikke nogen Nødvendighed for, thi den Blet, de kunne saa, er i Reglen en daarlig Blet, der i og for sig ingen Værdi har for Grundejeren, saa det er ikke for meget, om de kunne saa den for en mere billig Penge. — Jeg finder ogsaa, at Indskrænkningen i Brugen af visse Baae og visse større Redstaber er altfor udstrakt. Fiskerne ville lide et betydeligt Afbræk i vore smaa indre Farvande derved. I vore Fjorde og vore Sunde vil man jo saa at sige ikke kunne benytte disse bedre Redstaber efter de her foreslaaede Bestemmelser. Dertil kommer, at vi have jo og saa efter Forslaget — efter min Mening i alt Fald — altfor mange laasede Baae, saa at det vil indskrænke Fiskeriet altfor meget ved vore Fjorde og Aaer. — Ogsaa jeg mener, ligesom det erede Medlem for Listed Amts 2den Valgtreds (Trolle), at Bestemmelserne angaaende Maalene paa Fiskene ere urigtige. Jeg tror, det er urigtigt at indsette den Bestemmelse, at man ikke maa bringe dem i Land, naar de ere mindre end disse Maal. Der er intet i Bejen for, at Fiskene kunne være gode, fordi de ere mindre — jeg har selv i mine yngre Dage spist mange af de mindre Fisk, og de vare meget gode. — Jeg tror i det hele ikke, at dette Lovforslag, som det foreligger, vil hjælpe Fiskeribefolkningen frem — det vil, efter min Mening, ikke fremme Fiskeriet, og det vil det heller ikke efter Fiskernes Mening. Der maa gøres

et andet Forsøg paa at skaffe os en rigtig brugelig Fiskerilov her i Landet, og jeg ser ingen anden Udvej hertil, end at vi nedsette en Kommission med det Hverv at udarbejde et Forslag, en Kommission, hvori de praktiske Fiskere blive stærkt repræsenterede, thi hvis de ikke blive stærkt repræsenterede i en saadan Kommission, saa vi ikke en Fiskerilov, som Fiskeribefolkningen nogen Sinde bliver tjent med, og vi andre blive det heller ikke. Mere skal jeg ikke sige om den Sag i Dag.

Kr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgtreds): Den nu gældende Fiskerilov af 5te April 1888 har vel aldrig været saadan almindeligyndet blandt Fiskeribefolkningen, og det er derfor naturligt, at Fiskerne med Glæde hille en Forandring i det bestaaende. I det Lovforslag, som her foreligger, findes der en Del gode Bestemmelser, som Fiskerne ere glæde ved, men der findes ogsaa en Del, som de ikke ere glæde ved, og som de ønske ændrede. Jeg skal kun nævne to Paragraffer, nemlig §§ 11 og 17. § 17 er den, der omhandler Fredning af Hummeren i de to Maanedes fra Midten af Juli til Midten af September. Da dette Punkt er blevet saa grundig omtalt under det foran behandlede Lovforslag, skal jeg ikke komme videre ind paa det nu, men henvise til mine Udtalelser der. Med Hensyn til § 11 er det mig bekendt, at 50 Fiskere fra Søby have indgivet et Andragende til den højtærede Indenrigsminister, der gaar ud paa, at Brug af Snurrevaad og Landgangsvaad maa blive forbudt langs Kysten en Mil ud. Andragendet er kun underskrevet af Fiskere fra Søby, men det er mig bekendt, at en stor Del, ja vel alle Fiskere langs Kysten baade Syd og Nord for Søby lige saa vel som Fiskerne paa Væsø slutte sig til den Tanke og mene, at det vilde være heldigt, om det var forbudt at bruge Snurrevaad og Landgangsvaad langs Kysten. De se nemlig, at siden de ere komne til at fiske med disse Redstaber, er Fisken blevet ødelagt. Det er ikke alene Smaaafisken og Inglen, der bliver ødelagt, men de Planter, som Smaaafisken og Inglen trives i, blive rykkede op, saa at der ikke længere bliver nogen naturlig Plads for dem. Som et yderligere Bevis paa, at disse Fiskeriredstaber have gjort Skade der ved Kysten, skal jeg nævne, at før de kom i Brug, var der et udmærket Tungefiskeri, særlig i den saakaldte Væsørende, men efter at der en Tid er blevet fisset med de Redstaber, er det omtrent forsvundet; der findes ikke længere Tunge der af nogen Betjening, og Tungen er som bekendt en værdifuld